

Какво е сценарий?

Това е ръкопис, необходим на екипа и само на екипа, когато ще снима филм. Целта му не е да бъде самостоятелно художествено произведение.

Какво е сценарият:

- История, разказана в движещи се картинки.
- С диалог и бегло описание на околната среда.
- Структуриран като поредица от действия.

Имаме идея! След това трябва да я трансформираме в ТЕМА, която тема ще представим като Характери (образи) с техните Действия. Темата направлява структурирането на нашата история.

Да структурираме нещо значи да построим нещо, да сглобим различни неща в едно цяло. Структурата също така отразява отношенията между различните части и цялото.

Три Актовата структура на развитие на кино история – **Въведение - Развитие - Заключение** е възможно най-простата и заради това най-ясната за комуникиране структура за градене на кино-разказ.

Първо действие (първи Акт) – представяне и въведение

Хубаво е да съдържа:

- Предварителните обстоятелства – света, който нашият основен герой, носител на действието (виж. по-долу), обитава. Може всичко, което смятаме за важно от предисторията му. Може и нищо...
- Представяне на главния герой (като това може да не е един човек, а двама, група, дори да не е човек/човеци). Освен това въвеждаме и другите герои тук
- Ситуацията, в която намираме основния герои и другите около него.
- Загатване за отношенията между героите.
- ИНЦИДЕНТЪТ, който изважда нашия нов герой от удобния му свят и го праща по пътя на нашата история.
- В завръзката се появява проблем.

Между първото и второто действие имаме сцена, която буквално трябва да пренесе действието от едното до другото действие – да служи като мост между стария и новия свят на героя.

Второто действие (втори Акт) – конфронтация – в това действие героят се бори, за да постигне своите цели и среща препятствия и/или сили, които му пречат и противодействат. Всяко следващо препятствие е по-голямо и нашият герой трябва да полага все по-големи усилия, за да постигне целта си. Целта се нарича също – драматическа (действена) необходимост/нужда – и тя най-общо може да се формулира така: това, какво нашият герой иска да спечели, иска да вземе, иска

да постигне.

Трябва да има конфликти, защото от тях се ражда действието и противодействието.

Както в края на Първо действие, така и тук, последната сцена е мост между действията. Обикновено в тези сцени имаме колебание в главния герой – дали си струва да продължи и нещо, което в крайна сметка го кара да продължи. В средата действието също имаме една подобна – мостова сцена – обикновено тогава се проявява най-голямото колебание на героя до момента – той е положил толкова много усилия до сега, а все още не е постигнал целите си... склонен е да се откаже.... Но нещо ще го накара да продължи борбата.

Третото действие (трети Акт) е развързката.

Какво е решението на нашата история, какъв е изходът от нея? Обикновено там героят ни среща финалното препятствие – най-силния отпор на неговите действия, среща за последен път „лошия“ в неговата пълна сила! След финалния сблъсък нашият герой е или победен или победител. Това е развързката. В края на развързката, последната сцена от филма е т.нар. финал – където виждаме как и дали тази борба за постигане на целите е променила нашия герой, какви изводи си е направил, какво смята да прави от сега нататък и каква е поуката... Ако има такава.

Триаковата структура се отразява и в под елементите – например всяко от действията също трябва да има подобна структура - Тази структура е като матрьошка и така до основния градивен елемент на сценария – **сцената**.

Сцената е хубаво да има въведение-развитие –заключение, както всяка останала по-голяма част от филма. Освен това е хубаво да имаме единство на действието, мястото и времето – т.е. в една сцена едно основно действие, случващо се на едно място, в един конкретен момент.

Герои и действие.

Нашата история се разказва от нашите герои чрез техните действия.

Когато формираме история, трябва да можем да си отговорим ясно и конкретно на два основни въпроса:

ЗА КОГО СЕ РАЗКАЗВА ?

ЗА КАКВО СЕ РАЗКАЗВА ?

Например:

Това е история за един писател на средна възраст, който се влюбва безумно в тийнейджърка, и тази любов в началото го окрилява докато не съсипе живота му.

(Лолита горе-долу) :)

Оновният герой е **протагонист**.... този, който носи действието и винаги си има за другарче някакъв противник – **антагонист** – който пречи на действията на основния герой или **противоДЕЙСТВА**.

Нашите герои се борят с околния свят, с другите герои и със себе си – и тази борба наричаме конфликт.

Можем да кажем, че **конфликтите** могат да се породят на няколко **нива**:

- външни – аз (героя) против обстоятелствата (катастрофи, природни катаклизми, всичко, което го заобликала)
- междуличностни - между различните герои в зависимост от техните отношения.
- вътрешни - цел, която е в конфликт с вътрешните разбирания на героя.

Винаги, за да излезе от дадена ситуация, нашият герой трябва да направи **избор** – и винаги той не е между общоприетата ценностна система **ДОБРО-ЛОШО**, а спрямо неговата си (на героя) уникална ценностна система и разбирания. И все пак той най-често избира това, което смята, че е по-добро.